

Bâyezid ve Timur arasında teati edilen mektuplar, ortalığı yatıstırmaya kifayet etmeyince muharebe kaçınılmaz bir hal almıstı. Tarihlerde tafsilatlı ve geniş bir şekilde verilen Ankara Meydan Muharebesi'nin bütün detaylarına temas etmeyeceğimize isaret etmek gerekiyor.

Büyük bir casusluk ve haber alma teskilatına sahip olduğu anlaşılan Timur, elindeki kuvvetler ile Anadolu'da fazla bir iş göremeyeceğini anlayarak, Orta Asya'da bulunan en güzide kuvvetlerini getirmeye mecbur olmuştı. Kisi, Karabağ'da geçirdikten sonra Azerbaycan ve Gürcistan'da yeniden toplayıp düzene soktuğu ordusuyla Anadolu'ya yürümeye karar vermişti. Böylece Timur, bu yeni ordusuyla Erzurum ve Kemah yolunu takib ile Orta Anadolu'ya doğru yol almaya başladı. Osmanlılardan aldığı toprakları tekrar Türkmen beylerine vererek onların desteğini sağladı. Böylece, Osmanlıların, senelerce uğraşip sağladığı Anadolu birliğini de bozmuş oldu.

Kirsehir'e doğru yürümekte olan Timur, o sırada Osmanlı kuvvetlerinin kendi üzerine doğru gelmekte olduğunu haber alınca, durumun kendisi için müsait olmadığını anlayıp telası kapılır. Ordusunun erkânı ile görüşerek Osmanlı ordusunu arkada bırakmak üzere Ankara yolunu tutar.

Timur, Ankara önüne gelir gelmez Ankara kalesini kusatır. Kale muhafızı Yakub Bey, burayı bütün gücü ile müdafaa eder. Timur, Bâyezid'in kendisinin geldiği yoldan geleceğini tahmin ile o cepheyi iyice tahkim eder. Ankara kalesini de kuzey doğu yani iç kale tarafından almak istiyordu. Bu maksatla kalenin suyunu keserek Osmanlı kuvvetleri gelmeden önce burayı düşürmeye çalışıyordu.

Timur, Osmanlı ordusunun daha geç geleceğini de tahmin etmişti.

Fakat o, bu tahmininde yanılmıstı. Çünkü Bâyezid'in kuvvetleri seri bir yürüyüşle çok daha evvel ve hem de Timur'un hiç beklemediği bir yoldan gelip ortaya çıkmışlardı. Halbuki Timur, Osmanlı ordusunu güney doğudan gelecek diye beklerken Osmanlılar kuzey doğudan yani Kalecik, Raylı üzerinden gelerek Çubukova'da Meliksah köyüne inmişlerdi. Buna göre Timur bir baskına uğramış demektir. Bu tehlikeli durum karşısında buhranlar geçiren Timur, itidalini muhafaza ederek bütün gece çalışıp cephesini degistirmiş ve kale kenarından da çekilmisti. Timur'u bu şekilde hazırlıksız yakalayan Bâyezid ise hayatına mal olacak bir hata işliyordu. O, Timur'un bu durumundan istifade etmek için, oğulları ile komutanlarının hemen taarruza geçilmesi hakkındaki ısrarlarını dinlemeyerek büyük bir fırsatı kaçırmış oldu. Bâyezid, mertçe bir muharebe olmasını istiyordu. Böyle bir anlayış ve bekleme, Timur'a vakit kazandırıp onu düşmüş olduğu tehlikeli

durumdan kurtarmisti.

Ankara Muharebesi diye meshur olan ve Anadolu'daki Osmanli hâkimiyeti ile Istanbul'un fethini yarim asir geciktiren bu savasin, gün olarak tarihi hakkında farkli görüsler bulunmaktadir. Bununla beraber dogruya en yakin olan görüse göre 27 Zilhicce 804 (28 Temmuz 1402) tarihinde yapilmistir.

Her iki ordunun mevcudu hakkında kaynaklar farkli bilgiler vermekte iseler de, Timur'un ordusunun daha kalabalik oldugunda (160 bin) birlesmektedirler. Bu büyük güce karsilik Osmanli ordusunun mevcudu ise yetmis bin civarinda idi. Ankara yakinindeki Çubuk Ovasi'nda yapılan savasin baslangicinda Osmanlilar üstün bir duruma gelmislerdi. Fakat Osmanli ordusundaki Kara Tatarlarin ihaneti ve Anadolu Beylerine bagli timarli sipahilerin Timur tarafina geçmeleri, harbin Osmanlilar tarafından kayb edilmesine sebep oldu.